

Opracowanie: Marta Madejska

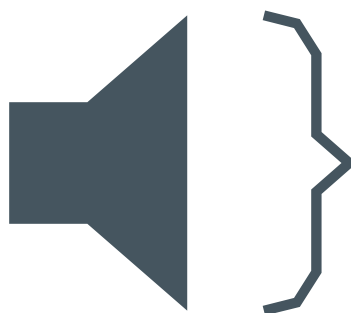

STOWARZYSZENIE
TOPOGRAFIE

ŁÓDŹ 2011

Życie dziełem

– szept, cienie, ścieżki wielkich łodzian

Myśląc o wielkich twórcach kultury związanych z Łodzią zwykliśmy zatrzymać się na Reymoncie czy Tuwimie nie doceniając tych, którzy z Łodzią związali w całości swoje życie, pracę i twórczość. Chcieliśmy przedstawić postaci trwale związane z Łodzią, budujące jej życie kulturalne latami lecz znane nie raz tylko w wąskich kręgach swojej dziedziny. Twórców kultury postrzega się przy tym często wyłącznie przez pryzmat ich dzieł, projekt był próbą dotarcia do biografii osadzonych w konkretnych kontekstach i realiach: historycznych, politycznych i życiowych, a wreszcie – w konkretnej przestrzeni miasta.

Z zebranych wywiadów utworzyliśmy biograficzne audioprzewodniki po Łodzi, teraz zapraszamy do zwiedzenia ścieżkami wyłaniającymi się ze wspomnień naszych rozmówców.

INSTRUKCJA OBSŁUGI: ze strony rozmówcy na portalu topografie.pl (zakładka Archiwum Pamięci Łodzian) można ściągnąć audioprzewodnik w formie spakowanych plików mp3 oraz mapkę z legendą, którą znajdziecie Państwo również w niniejszej broszurze. Potem wystarczy wyruszyć w miasto ze słuchawkami na uszach. Ścieżki ułożone są zgodnie z narracją rozmówców, w kolejności chronologicznej, topograficznej lub impresyjnej. Każdy jednak może stworzyć własną trasę, zmienić kolejność miejsc, przewinąć, cofnąć lub zatrzymać... Można też zwiedzać w warunkach domowych – śledząc palcem po mapie, jednak tylko w bezpośredniej interakcji z miastem istnieje szansa przebywania w podwójnej czasoprzestrzeni – obecnej i przeszłej, wyłaniającej się ze słuchanej opowieści.

Projekt sfinansowany ze środków Urzędu Miasta Łodzi.

Stanisław Gerstenkorn

Stanisław Gerstenkorn (ur. 02.06.1931 r.) jest łodzianinem z urodzenia i wyboru – jego niemal cała, niezwykle bogata, działalność muzyczna związana była z Łodzią. Jako dziecko sam nauczył się gry na organkach i akordeonie, ważną rolę w jego edukacji artystycznej odegrała matka, która uczyła go gry na pianinie. Po ukończeniu VIII Gimnazjum, w którym prowadził chór, rozpoczął studia w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Łodzi. W czasie studiów prowadził chór w Młodzieżowym Domu Kultury, mieszczącym się przy ul. Moniuszki 4a. W 1956 roku, już jako absolwent, podjął pracę chórmistrza, dyrygenta i kompozytora w Państwowej Operetce w Łodzi (w latach późniejszych przemianowanej na Teatr Muzyczny), gdzie pracował do 1958 roku. W sezonie artystycznym 1958/1959 związany był z Lubelską Operetką, pełniąc tam funkcję drugiego dyrygenta. Po powrocie do Łodzi podjął współpracę z Edwardem Ciukszą (szefem Orkiestry Mandolinistów Polskiego Radia) oraz Henrykiem Debichem (inicjatorem powstania Orkiestry Łódzkiej Rozgłośni Polskiego Radia), nagrywając muzykę rozrywkową dla radia. Od 1960 roku przez ponad trzydzieści lat pracował w Łódzkim Ośrodku Telewizyjnym komponując muzykę i opracowując muzycznie około pół tysiąca utworów wykorzystywanych przy realizacji zarówno programów publicystycznych jak i artystycznych, w tym spektakli teatralnych (m. in. wystawianych w Teatrze Wielkim w Łodzi) rejestrowanych bądź transmitowanych przez telewizję. Pracując w Łódzkim Ośrodku Telewizyjnym, nie przestawał komponować muzyki do spektakli realizowanych w łódzkich teatrach: Powszechnym, Pinokio i Nowym oraz w warszawskim Teatrze Klasycznym. W 1983 roku, jako prezes Stowarzyszenie Artystycznego, stworzył popularno-rozrywkową 30-osobową orkiestrę Odeon, która w przeciągu ośmiu lat wykonała ponad 200 koncertów – w tym nagrania dla telewizji i radia. W 1991 roku podjął decyzję o przejściu na emeryturę.

Legenda

do mapy na następnej stronie

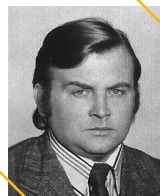

1. ul. Północna 47/51 – Teatr Muzyczny
2. ul. Legionów 21 – Teatr Powszechny
3. ul. Jana Kilińskiego 7 – Dom rodzinny (do 1940 r.)
4. ul. Pomorska 38 – Dom
5. ul. Pomorska 105 – VIII Gimnazjum
6. ul. Gdańska 32 – Państwowa Wyższa Szkoła Muzyczna
7. ul. Więckowskiego 15 – Teatr Nowy
8. Plac Dąbrowskiego 1 – Teatr Wielki
9. ul. Narutowicza 130 – Radio Łódź
10. ul. Narutowicza 13 – Łódzki Ośrodek Telewizyjny
11. ul. Składowa (brak numeru) – Dom urodzenia
12. ul. Moniuszki 4a – Młodzieżowy Dom Kultury
13. ul. Kopernika 16 – Teatr Pinokio
14. ul. Piotrkowska 243 – Państwowa Operetka

Opracowała Joanna Zatorska

Edward Muller

Edward Muller – ur. w 1938 r., łódzki dziennikarz, publicysta, felietonista. Absolwent studiów historycznych na Uniwersytecie Łódzkim. Pracę zawodową rozpoczął w 1956 r. w Zakładach Termotechnicznych. W dalszej drodze zawodowej związany z łódzką prasą. Strukturę redakcji prasowej poznał na wszystkich szczeblach – od reportera po redaktora naczelnego. Współpracował m. in. z: „Expressem Ilustrowanym”, tworzył „Wiadomości Skierniewickie”, był redaktorem naczelnym gazety zakładowej „Nasza Trybuna” oraz gazety lokalnej „BIT – Brzezińskiego Informatora Tygodniowego”, a także szefem oddziału skierniewickiego „Głosu Robotniczego”. Po transformacji ustrojowej przeszedł na rentę. Mimo przejścia na emeryturę związany z kilkoma redakcjami, np.: z „Kroniką Miasta Łodzi” czy „Manager’s Life”. Wyróżniony w konkursie za publicystykę i za redagowanie gazety zakładowej nagrodą SDP (1979). W 1985 r. otrzymał Złoty Krzyż Zasługi. Laureat Nagrody Stowarzyszenia Dziennikarzy RP i Stowarzyszenia „Pokolenia” za rok 2009. Mówiąc o Łodzi, opowiada między innymi o: ul. Poznańskiej, ul. Piotrkowskiej, Dworcu Łódź Fabryczna, Szkole filmowej czy Kinie Wolność.

Legenda

do mapy na następnej stronie

1. ul. Piotrkowska – jedna z ulubionych ulic w mieście
2. Park Poniałowski – park dzieciństwa
3. Plac Dąbrowskiego – Teatr Wielki
4. Dworzec Łódź Fabryczna – miejsce przejścia (między Łodzią a Skierniewicami)
5. ul. Targowa 61/63 – Szkoła Filmowa – miejsce spotkań i rozwoju kulturalnego
6. ul. Bystrzycka – miejsce spotkań ze znajomymi
7. ul. Kościuszki 33/35 – SPATIF – miejsce spotkań towarzyskich
8. Drukarnia Prasowa – miejsce wydruku łódzkiej prasy
9. ul. Zachodnia/ul. Próchnika – Casanova – łódzka knajpa
10. Grunówka – Al. Schillera – miejsce spotkań towarzyskich
11. ul. Poznańska – miejsce urodzenia
12. Kino Wolność – ul. Przybyszewskiego (ul. Napiórkowskiego 13) – kino lat młodości (nur fur Deutche za czasów wojny) i opowieść o pracy fabrycznej na 3 zmiany
13. ul. Piotrkowska 262 – miejsce pracy

Ewa Nagurska

Urodzona 12 maja 1934 roku w Wilnie, do Łodzi przybyła w roku 1949. Wraz z rodziną zamieszkała początkowo na „właściwym” (jak sama określa), nieistniejącym już dziś Widzewie, gdzie chłonęła atmosferę ówczesnej robotniczej Łodzi, jednocześnie już wtedy uczestnicząc w życiu kulturalnym miasta. Absolwentka Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ. Od połowy lat 50- tych aż do roku 2010 związana nieprzerwanie z PWSFTViT w Łodzi, świadek przemian, jakie zaszły na uczelni na przestrzeni półwiecza. Współpracowała z takimi autorytetami jak m.in. prof. Jerzy Toeplitz czy prof. Bolesław Lewicki, całe życie zawodowe poświęciła historii filmu, wykładając swego czasu także na UŁ oraz w innych ośrodkach akademickich, z racji filmowej pasji zaangażowana była również w działalność DKF-ów. Jeszcze w trakcie trwania studiów związała się (na lat kilkanaście) z STS „Pstrąg”, na scenie którego realizowała kolejną ze swych pasji – śpiew. Jako pierwsza wykonała m.in. słynną piosenkę „Parasolki”. Współpracowała z łódzkim radiem, biorąc udział w licznych słuchowiskach oraz przedstawieniach organizowanych przez redakcję rozrywkową w ramach kabaretu „Poddasze”, ale też z tutejszą telewizją. Jednocześnie nieustannie rozwijała pasję żeglarską. Pierwsze „szlify” zdobywała na... wodach rzeki Jasień, przy Pałacu Edwarda Herbsta. W Łodzi mieszka po dziś dzień.

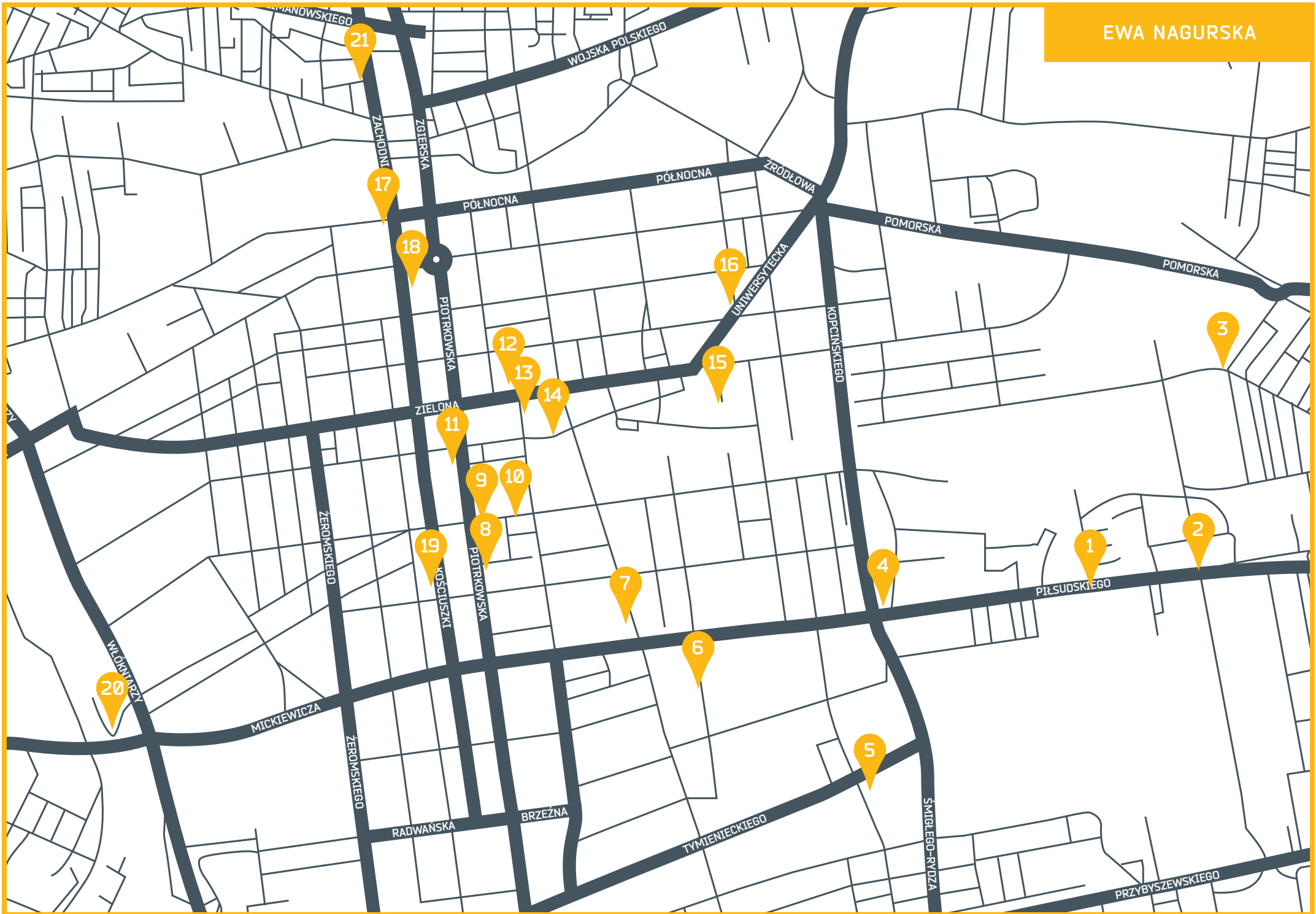
Legenda

do mapy na następnej stronie

1. al. Piłsudskiego 100 – ówczesna al. Armii Czerwonej; dom rodzinny, szkoła – IV Ogólnokształcąca Szkoła Stopnia Podstawowego i Licealne Towarzystwo Przyjaciół Dzieci
2. Okolice skrzyżowania al. Piłsudskiego i ul. Niciarnianej – Widzew „właściwy” zwany „czerwonym”
3. ul. Czechosłowacka 8/10 – Teren Centralnego Szpitala Klinicznego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, Widzew „wiejski”
4. Skrzyżowanie ul. Kopcińskiego i al. Piłsudskiego przy „krańcówce” 9
5. Okolice skrzyżowania ul. Przędzalnianej i ul. Tymienieckiego rzeka Jasień, nieopodal Pałacu Edwarda Herbsta
6. ul. Targowa 61/63 – Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna im. Leona Schillera w Łodzi
7. ul. Jana Kilińskiego 123 – kino „Stylowy”, pierwotnie siedziba Towarzystwa „Rzeczoznawca”
8. ul. Piotrkowska 106/110, kawiarnia „Egzotyczna”
9. ul. Juliana Tuwima 1/3, ul. Juliana Tuwima 2 – kino „Wisła”, kino „Gdynia”
10. ul. Tuwima 1/3 – ul. Tuwima 2 – aparat do mierzenia siły, aparat – „dziadek kina”
11. ul. Piotrkowska 77 – klub studencki klub „Pod Siódmkami”, siedziba Rady Okręgowej Zrzeszenia Studentów Polskich w Pałacu Goldfedera
12. ul. Narutowicza 20 – kino „Bałtyk”
13. ul. Narutowicza 13 – Łódzki Ośrodek Telewizyjny (obecnie TVP Łódź)
14. ul. Traugutta 18 – ŁDK (Łódzki Dom Kultury) – początki DKF-ów
15. ul. Lindleya 3 – Instytut Historii UŁ
16. ul. Kamińskiego 27a – pierwsza siedziba STS „Pstrąg” – Wydział Filozoficzno-Historyczny UŁ
17. ul. Ogrodowa 1 – druga siedziba STS „Pstrąg” – dawny „Teatr Popularny”
18. ul. Zachodnia 54/56 – trzecia siedziba STS „Pstrąg” – wówczas również siedziba Polskiego Związku Wędkarskiego (obecnie „Akademicki Ośrodek Inicjatyw Artystycznych”)
19. al. Kościuszki 57 – ul. Wólczańska 74 – czwarta siedziba STS „Pstrąg” – gmach dawnego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
20. al. Unii Lubelskiej 3/5 – dawna salka kinowa na dworcu Łódź Kaliska
21. ul. Zachodnia, odcinek pomiędzy ul. Bazarową i ul. Krótką – łódzkie radio – kabaret „Poddasze”

Opracowała Ewelina Kurkowska

Leszek Skrzydło

Urodzony 31 października 1931 roku we Frampolu na Lubelszczyźnie, do Łodzi przybył w roku 1950, by rozpocząć wymarzone studia na Wydziale Reżyserii ówczesnej Państwowej Wyższej Szkole Filmowej. Po pierwszym roku usunięty z uczelni (jak się później okazało, z uwagi na brak stosownej protekcji), za namową prof. Stefanii Skwarczyńskiej ukończył polonistykę na Uniwersytecie Łódzkim. Podczas studiów miał okazję mieszkać m.in. w zapomnianym dzisiaj uniwersyteckim akademiku w Arturówku, czy dawnym pólśanatorium przy ul. Kościuszki 17. Jako student założył wraz z przyjaciółmi STS „Pstrąg”, w którym działał niezwykle aktywnie przez kilkanaście kolejnych lat (do momentu „przekazania” teatru młodszemu pokoleniu), w każdym z programów zostawiając swój ślad. Dążąc do zrealizowania filmowej pasji rozpoczął w 1955 roku pracę w Wytwórni Filmów Oświatowych, początkowo jako redaktor, następnie – asystent reżysera, i wreszcie – reżyser. Z WFO związany był aż do początku lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia, zrealizował blisko sto filmów dokumentalnych i oświatowych, w wielu z nich dając wyraz swej pasji historycznej. Z bogatej filmografii warto wspomnieć chociażby „Pałace Ziemi Obiecanej”, które to ponoć zainspirowały Andrzeja Wajdę do nakręcenia filmu o fabrykanckiej Łodzi, ale też cykl „Rody fabrykanckie”, realizowany dla Telewizji Polskiej już po rozpadzie WFO. Autor i współautor książek o Łodzi: „Rody fabrykanckie” cz. I i II, „Łódź – nasze miasto”, oraz „Z tamtej strony kamery”, w której wspomina lata pracy za obiektywem, w nieco już zapomnianym okresie świetności WFO. Od roku 1980 mieszkaniem łódzkiego dolnego Manhattanu. Wciąż żywo zaangażowany w działalność kulturalną, chętnie propaguje niezwykle dziedzictwo miasta. Mimo początkowego rozczarowania Łodzią powiada, że los spłatał mu wspaniałego figla, związuąc go na stałe z miastem.

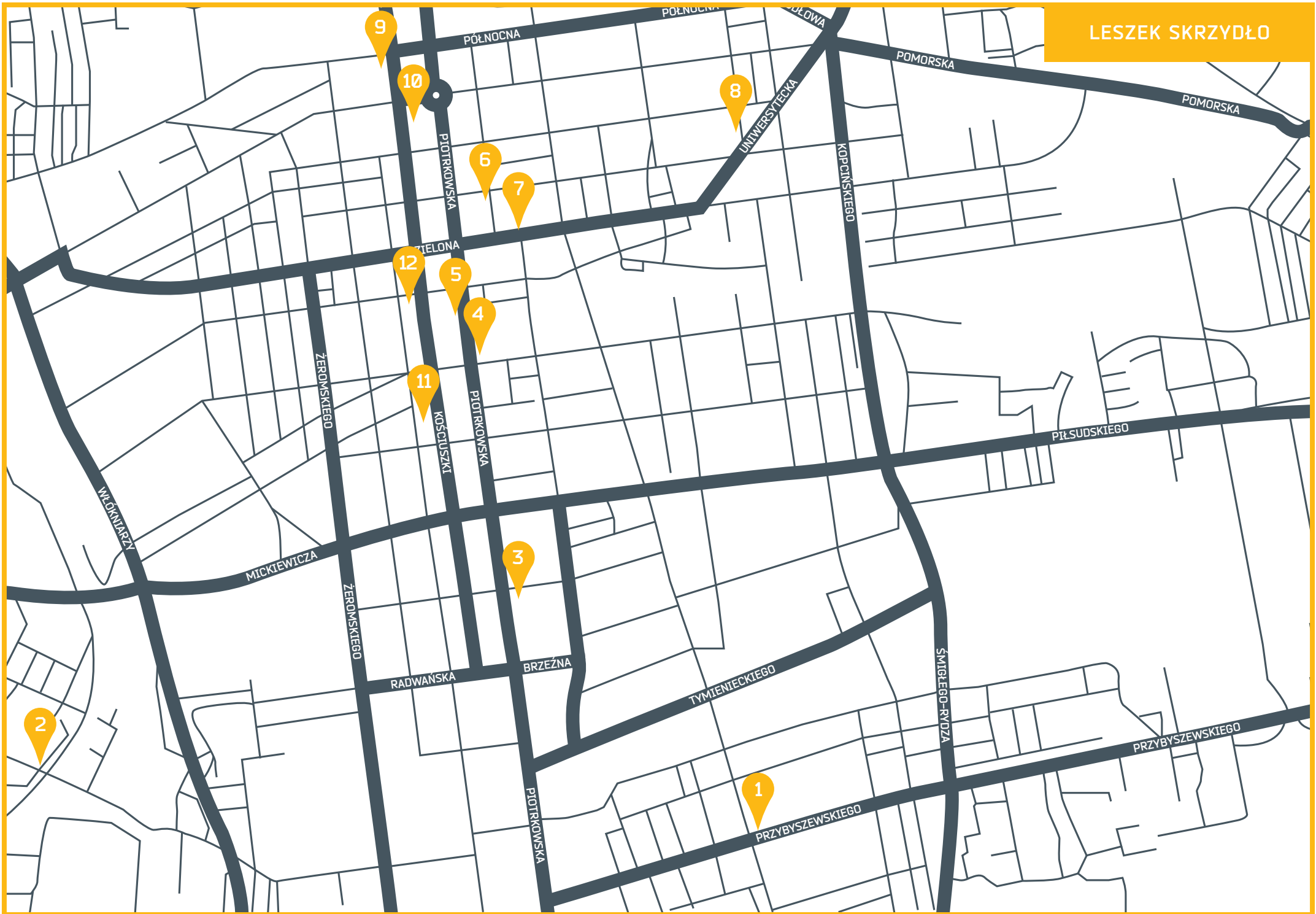
Legenda

do mapy na następnej stronie

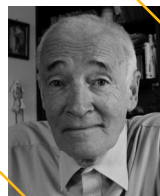

1. ul. Kilińskiego 210 – Wytwórnia Filmów Oświatowych
2. ul. Wróblewskiego 59a – „Osiedle Bezdomnych Kochanków” czyli o „Osiedlu Młodych” na Karolewie
3. ul. Piotrkowska 204/210 – łódzki Manhattan czyli Śródmiejska Dzielnica Mieszkaniowa
4. ul. Piotrkowska 96 – „Klub Dziennikarza”
5. ul. Piotrkowska 77 – studencki klub „Pod Siódmkami”, siedziba Rady Okręgowej Zrzeszenia Studentów Polskich w Pałacu Goldfedera
6. ul. Jaracza 7 – świetlica ZSP Uł. przy ul. Stefana Jaracza 7
7. ul. Narutowicza 20 – kino „Bałtyk”
8. ul. Kamińskiego 27a – pierwsza siedziba STS „Pstrąg” – Wydział Filozoficzno-Historyczny Uł.
9. ul. Ogrodowa 1 – druga siedziba STS „Pstrąg” – dawny „Teatr Popularny”
10. ul. Zachodnia 54/56 – trzecia siedziba STS „Pstrąg” – wówczas również siedziba Polskiego Związku Wędkarskiego (obecnie „Akademicki Ośrodek Inicjatyw Artystycznych”)
11. al. Kościuszki 57 – ul. Wólczajska 74 – czwarta siedziba STS „Pstrąg” – gmach dawnego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
12. al. Kościuszki 17 – pólśanatorium przy al. Tadeusza Kościuszki 17
13. akademik Uł. w Arturówku – obecnie obiekt rekreacyjno-wypoczynkowy, usytuowany przy ul. Studenckiej

Opracowała Ewelina Kurkowska

Jerzy Weinberg

Jerzy Weinberg (ur. 1937 r.) – jak sam się skromnie przedstawia „starszy kustosz muzealny na emeryturze”, z racji uprawianego od lat bibliofilstwa – przez J. W. Gomulickiego zwany „bibliozercą.”

Wraz z matką opuścił swój rodzinny Piotrków w roku 1945, nie wiedząc, że już na trwałe zwiąże się z Łodzią – początkowo zrzędzeniem losu, a następnie z wyboru. Od samego początku była to dla niego Łódź niebanalna: osiadł w (zajmowanym do dziś) mieszkaniu dziadków na osiedlu Mireckiego i wychowywał się w cieniu takich osobistości jak Władysław Strzemiński i Katarzyna Kobro oraz Stefan Wegner, którzy byli jego sąsiadami.

Dzięki znakomitej przedwojennej kadrze (ówczesnego) XV Gimnazjum i Liceum na ul. Drewnowskiej, a następnie wybitnym profesorom i dydaktykom Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Łódzkiego stał się prawdziwym (choć niepokornym) humanistą, by następnie – poszerzając pole zainteresowań o sztuki wizualne – pracować w najważniejszych ośrodkach kultury tego miasta: Muzeum Sztuki oraz Muzeum Historii Miasta Łodzi. W tej drugiej był nie tylko opiekunem Działu Grafiki i Plakatu (wcielonego następnie do Działu Sztuki), lecz także, razem ze znanym poetą i pisarzem łódzkim Mieczysławem Kucnerem, założycielem muzealnego czasopisma naukowego „Miscellanea Łódzkie”, które miało odgrywać – i odegrało – znaczącą rolę w życiu naukowym Łodzi.

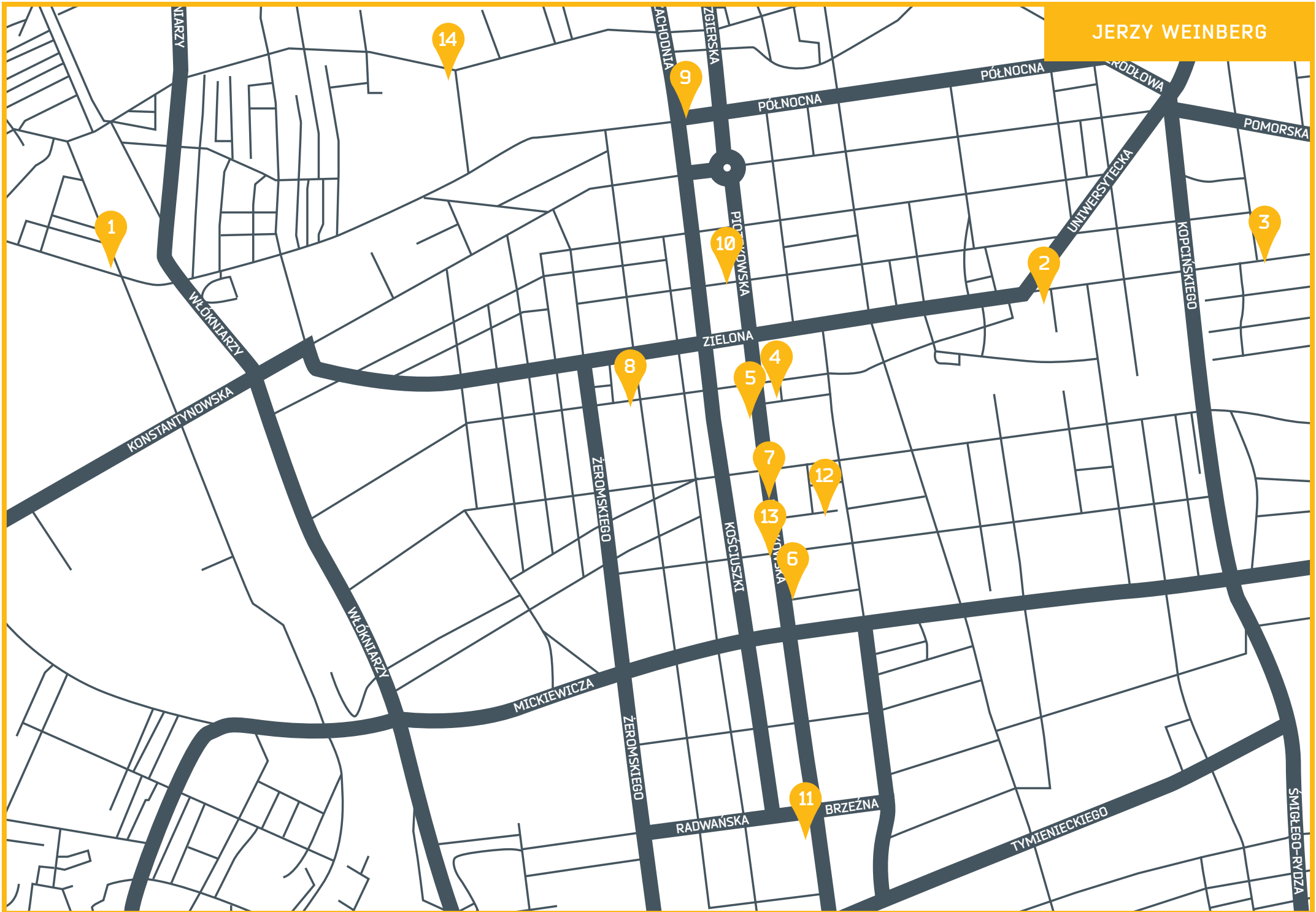
W ciągu przeszło sześciu dekad spędzonych w Łodzi, Jerzy Weinberg poznał najciekawsze osobistości tego miasta z rozmaitych środowisk – nie tylko jako bywalec kultowego „Salonu Skotnickich”, „Honoratki”, „Siódemek”, lecz głównie dzięki przynależności do barwnych środowisk: bibliofilskiego, do Klubu Wysokogórskiego czy Stowarzyszenia Historyków Sztuki.

Legenda

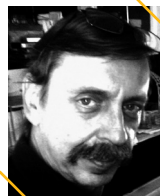
do mapy na następnej stronie

1. róg ul. Srebrzyńskiej i Aleji Unii Lubelskiej – Mieszkanie po dziadkach na osiedlu Mireckiego / opowieść o Strzemińskim
2. ul. Lindleya – Uniwersytet Łódzki, Sale Wydziału Filologii Polskiej
3. ul. Lindleya – Uniwersytet Łódzki, Sale Wydziału Filologii Polskiej
4. ul. Moniuszki 2 – (nieistniejąca już) kawiarnia „Honoratka”
5. ul. Piotrkowska 77 – „Klub Siódemek”
6. ul. Piotrkowska 143 – „Salon Skotnickich”
7. ul. Piotrkowska 102 a – Klub Wysokogórski
8. róg ul. Więckowskiego i ul. Gdańskiej – Muzeum Sztuki (praca w latach 1964-1972)
9. róg ul. Ogrodowej i ul. Zachodniej – Muzeum Historii Miasta Łodzi (praca w latach 1975-2001)
10. bibliofilska mansarda na Więckowskiego (funkcjonująca w latach, 60-70) – między Piotrowską a Zachodnią
11. dawna Filharmonia Łódzka
12. Pasaż Schillera – (nieistniejący już) Antykwariat Henryka Maszewskiego
13. ul. Piotrkowska przy ul. Zamenhoffa – (nieistniejący już) Antykwariat państwowy
14. XV L. O. na Drewnowskiej

Piotr Werner

Urodzony w 1956 r. w Łodzi. Łódzki dziennikarz prasowy, radiowy i telewizyjny, reżyser radiowy, teatralny i filmowy. Pierwsze próby literackie podejmował w „Dzienniku Łódzkim”. W Radiu debiutował autorskim słuchowiskiem „Ucieczka”. Współpracował m. in. z Radiem Łódź, „Kroniką Miasta Łodzi”, Wytwórnią Filmów Fabularnych czy Śródmiejskim Forum Kultury. Pomysłodawca cyklicznej imprezy Próba Mikrofonu, organizowanej w Śródmiejskim Forum Kultury. W 1992 roku otrzymał nagrodę na łódzkim Festiwalu „Człowiek w zagrożeniu” za słuchowisko dokumentalne „Ziemia strachu”. Najważniejsze miejsca na jego mapie Łodzi to między innymi: okolice ul. Kościuszki-Żwirki, Park Poniatowskiego czy Plac Katedralny oraz te, z którymi związał się zawodowo w okresie późniejszym, czyli: Radio Łódź, Wytwórnia Filmów Fabularnych oraz Śródmiejskie Forum Kultury.

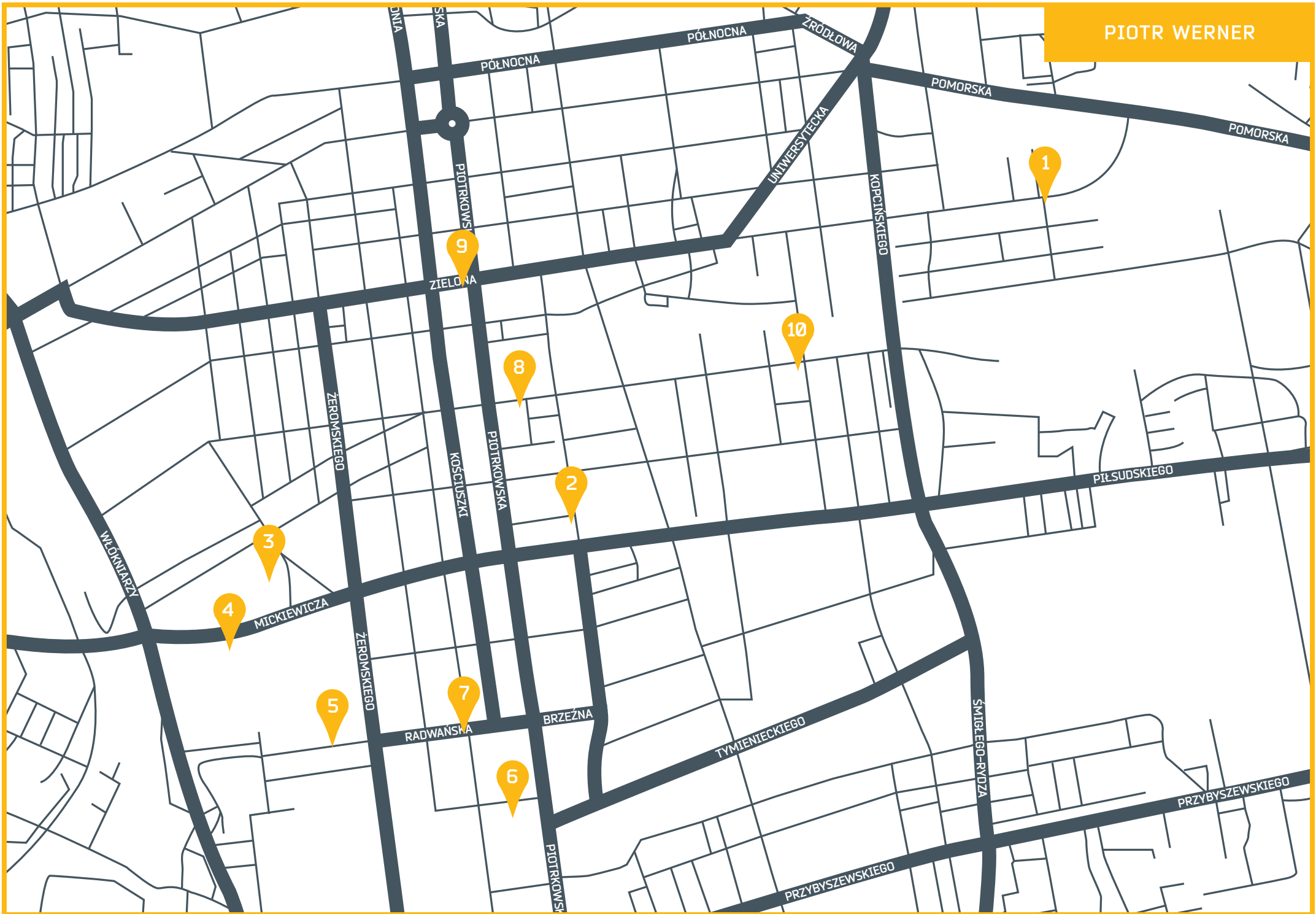
Legenda

do mapy na następnej stronie

1. ul. Narutowicza 130 – Radio Łódź – miejsce pracy/opowieść o słuchowiskach
2. ul. Roosevelta 17 – Śródmiejskie Forum Kultury – miejsce pracy / jak powstało ŚFK
3. ul. Łąkowa 29 – Wytwórnia Filmów Fabularnych – miejsce pracy / polska fabryka snów
4. Park Poniatowskiego – park dzieciństwa
5. ul. Radwańska – ulica dzieciństwa
6. Grób Nieznanego Żołnierza – Plac Katedralny – trzymanie warty przez harcerzy / harcerstwo, sport
7. ul. Wólczańska 191/195 – Szpital im. Pirogowa – miejsce nagrań dźwięków do słuchowisk
8. ul. Tuwima/ul. Sienkiewicza – Ogród Tivoli – legenda Łodzi, ostatni kankan bez majtek
9. ul. Zielona 2 – Kino Młoda Gwardia – kino lat młodości
10. Centralne Laboratorium Przemysłu Odzieżowego – okolice miejsca urodzin

Opracowała Agnieszka Barczyk

Piotr Słowikowski

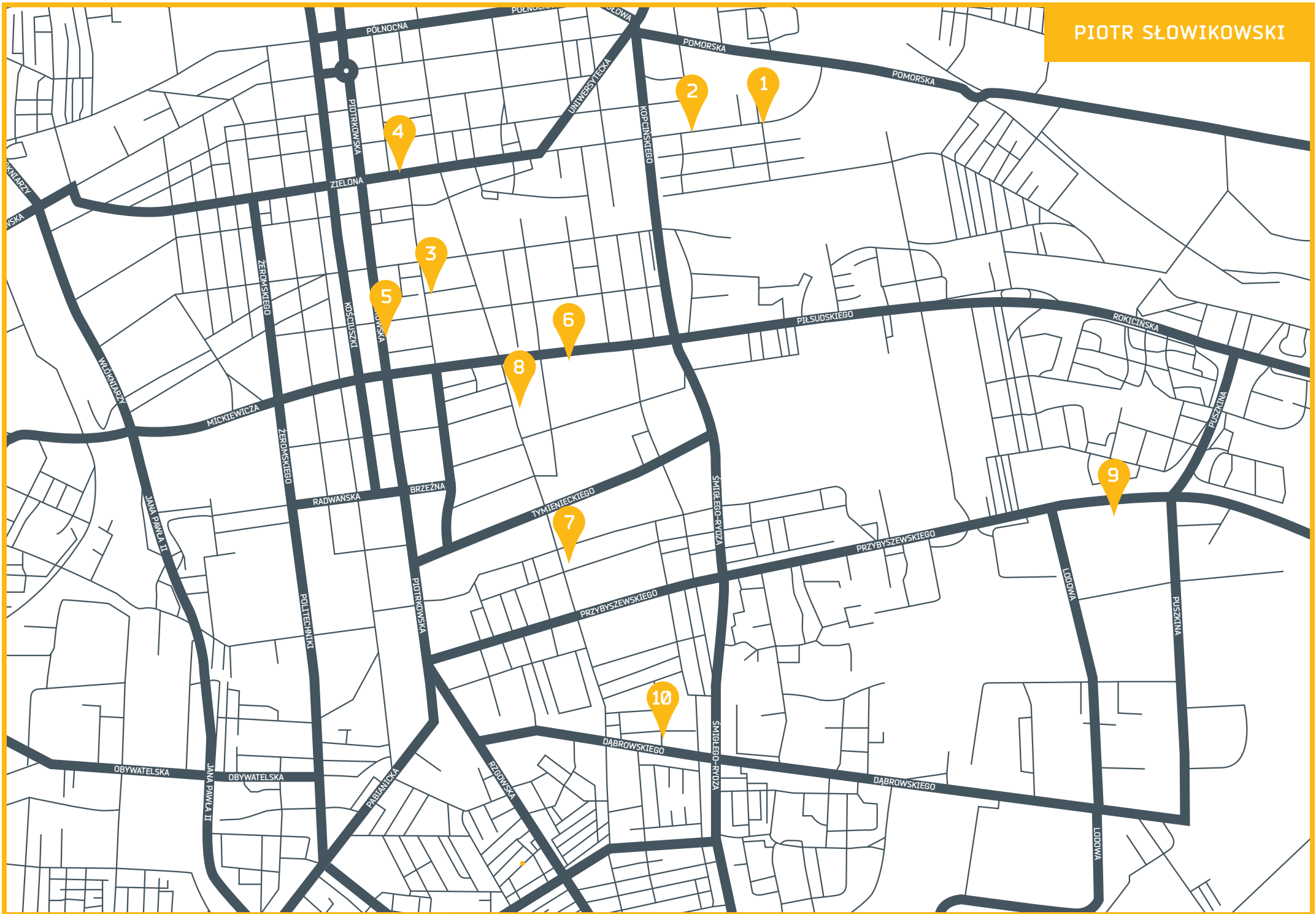
Piotr Słowikowski ur. 1949 r. w Łodzi. Dziennikarz, reżyser filmów dokumentalnych. Po szkole średniej – III L.O. Im T. Kościuszki, ukończył filologię polską na Uniwersytecie Łódzkim. Prawie 40 lat pracował w telewizji, w tym dwa lata w radiu, pisał także artykuły w łódzkich „Odgłosach”, „Kalejdoskopie”, ogólnopolskiej „Scenie”. Pisywał także teksty piosenek do spektakli teatralnych, jest autorem libretta i tekstów piosenek do musicalu „Tom Jones” wg H. Fieldinga z muzyką St. Gerstenkorna. Piotr Słowikowski znany jest przede wszystkim z bogatej twórczości telewizyjnej. Jest autorem cykli „Artyści – Galerie”, „Twórcy”, „Rekwizyty historii”, „Homo creator”, szeregu filmów o „Ocalonych” z Litzmannstadt Getto. Jego cykl filmów dokumentalnych pt. „Biała broń” otrzymał Nagrodę Przewodniczącego Komitetu d/s Radia i telewizji (1988 r.), a „Notes Jerzego Dudy Gracza” Grand Prix na festiwalu Filmów o Sztuce – Zakopane 1996. P. Słowikowski zawsze związany z Łodzią, potrafił w swojej pracy najpełniej dokumentować łódzkie środowisko plastyczne, artystyczne i naukowe.

Legenda

do mapy na następnej stronie

1. ul. Narutowicza 130 – Polskie Radio Łódź – pierwsza praca
2. ul. Matejki 32/38 – BUŁ – studia
3. ul. Sienkiewicza 42 – III LO – liceum
4. ul. Narutowicza 13 – TVP Łódź – 38 lat pracy
5. ul. Piotrkowska 137 – Klub Nauczyciela
6. Plac Zwycięstwa – szkoła muzyczna
7. ul. Strzelczyka 32 – dom urodzenia
8. Mieszkanie na Dąbrowie – miejsce zamieszkania
9. Cmentarz na Zarzewie p.w. św. Anny
10. ul. Lokatorska 10 – Centrum Kultury Młodych – benefis

ZESPÓŁ:

Agnieszka Barczyk, Maria Bielichowska, Mateusz Bielichowski (opracowanie dźwięku i digitalizacja), Ewa Ciszewska, Michał Gruda, Agata Grykien, prof. Kaja Kaźmierska (opieka merytoryczna), Anna Kurzac, Ewelina Kurkowska, Marta Madejska (koordynacja), Jakub Dlczyk, Igor Rakowski-Kłós, Natalia Warzywoda, Joanna Wygnańska, Joanna Zatorska, Agata Zysiak

PARTNERZY:

{ Muzeum Miasta Łodzi / Biuro Promocji Uniwersytetu Łódzkiego
Katedra Socjologii Kultury Uniwersytetu Łódzkiego / Zakład Teorii Kultury Uniwersytetu Łódzkiego / Młodzieżowa Rada Miejska w Łodzi
Stowarzyszenie UniArt (Archiwum Twórców Kultury i Sztuki art.intv.pl)
Polskie Towarzystwo Historii Mówionej }

SFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW:

Urzędu Miasta Łodzi w ramach realizacji zadania
„Kultura Łódzka i jej wielcy twórcy”

KONTAKT

marta.madejska@topografie.pl

PROJEKT: ORTOGRAFIKA